

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanski

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	25.10.2019. 9:58:53		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/95	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	spis	0	

ovni broj: UsII-364/19-7

d2351334

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, te sudske savjetnice Vlatke Petak-Vučetić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb, kojeg zastupa

dipl. iur. po generalnoj punomoći, protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Dugo Selo, Ulica Josipa Zorića 1, Dugo Selo, kojeg zastupa

odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 10. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-03/19-11/91, urbroj: 376-05-3-19-12 od 5. lipnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d., Radnička cesta 21, 10000 Zagreb, OIB: 81793146560 da zainteresiranoj osobi Gradu Dugo Selo, Ulica Josipa Zorića 1, Dugo Selo, OIB: 25432879214 u roku od 15 dana plati troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova spora odbija.

III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem pod točkom I. izreke utvrđeno je da je Hrvatski Telekom d.d. (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovoga rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Dugo Selo prema evidenciji Općinskog suda u Sesvetama, Zemljišno-knjižnog odjela Dugo Selo, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI broj 8/19 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio rješenja, točkom II. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u Elaboratu. Točkom III. izreke rješenja se utvrđuje godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se

nalaze EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Dugo Selo ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Dugo Selo dostupno na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji uz primjenu iznosa naknade i način obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“, broj: 152/11., 151/14., 95/17.). Točkom IV. izreke utvrđuje se da Grad Dugo Selo ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 26. svibnja 2019. odnosno dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Grada Dugo Selo, ukoliko je ista nastupila nakon 26. svibnja 2019., prema evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Dugo Selo dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom V. izreke navedenog rješenja obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenje te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Gradu Dugo Selo. Točkom VI. obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka tog rješenja platiti Gradu Dugo Selo naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koji je naknada plaćena. Pod točkom VII. obvezuje se Grad Dugo Selo omogućiti HT-u ostvarivanje pravo puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništenje rješenja tuženice.

Tužitelj u tužbi tvrdi da je nadležnost HAKOM-a propisana odredbom članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu. ZEK) i da se ne može prenijeti na stranke u postupku, što je HAKOM u pobijanom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Poziva se na odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika koja propisuje da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatera, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09. – dalje: ZUP) te predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti rješenje tužene Agencije.

Tuženica u odgovoru na tužbu ističe da su presude na koje se tužitelj poziva potpuno suprotne dosadašnjim stavovima Visokog upravnog suda iznesenih u niz dosadašnjih presuda te ih citira. Smatra da su tužbeni navodi, kako je tužena na tužitelja prenijela svoju nadležnost potpuno neutemeljeni i neosnovani jer se u osporavanom rješenju točno i precizno navode parametri na temelju kojih se izrađuje obračun. Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe da je netočno da je tužena prenijela rješenjem svoju nadležnost na tužitelja. Ističe da je tužena postupila prema zahtjevu zainteresirane strane i sukladno odredbama ZEK-a te Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, donijela zakonito i valjano rješenje kojim je utvrdila infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu EKI-a te godišnju naknadu za pravo puta. Navodi da je obveza plaćanja naknade tužitelju određena odredbama ZEK-a i Pravilnika, a ne pobijanim rješenjem i isto tako se poziva na ustaljenu praksu Visokog upravnog suda te na niz odluka i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan. Zahtijeva naknadu troškova odgovora na tužbu u ukupnom iznosu od 12.500,00 kn i to: za sastav odgovora na tužbu 10.000,00 kn i PDV u iznosu od 2.500, 00 kn.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (članak 33. stavak

2. Zakona o upravnim sporovima „Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. dalje u tekstu: ZUS)

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmetno rješenje koje je tuženica donijela na zahtjev Grada Dugog Sela za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Grada kao i da se utvrdi visina naknade prava puta za istu.

Odredba članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a propisuje nadležnost tuženici za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Člankom 29. ZEK-a u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona, plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuje se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. tog članka, naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta, koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. tog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro na cijelom području Republike Hrvatske.

Prema ocjeni ovog Suda tuženica donošenjem rješenja kojim je odredila parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta nije povrijedila pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenijela nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku. Stoga je neosnovan tužiteljev prigovor povrede odredbe članka 12. ZEK-a u vezi s člankom 17. stavkom 1. i 2. ZUP-a.

Zainteresirana osoba se u svom zahtjevu pozvala na odredbu članka 28. stavka 6. ZEK-a, prema kojoj upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine pred tuženikom može pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a kao i utvrđivanje količine i vrste ove infrastrukture te visinu naknade za pravo puta za tu EKI.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženica utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i, je li time postupila protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenjujući provedeni upravni postupak, s obzirom na prirodu predmetne upravne stvari, ovaj Sud je ocijenio da tuženica nije povrijedila pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijeком osporavanog rješenja pravilno riješila ovu upravnu stvar te su u izreci rješenja dani jasni i određeni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koje proizlaze iz priloga koji su sastavni dio rješenja i jasni odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika.

Prema navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koje se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI. Tužitelj, nesporno, raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje EKI, za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat koji je sam izradio. Elaborat je sastavni dio

osporavanog rješenja. Odredba članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koju se plaća naknada.

Prema tome, pobijano rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat, koji je sastavni dio rješenja, sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu.

Prema ocjeni Suda, u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i godišnja naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojima upravlja ili su u vlasništvu grada, sadržaj izreke osporavanog rješenja ima sve elemente na temelju kojih se može utvrditi visina naknade. Stoga nije protivan odredbi članka 98. stavak 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a kao ni odredbe članka 17. stavka 1. i 2. ZUP-a.

Uz sve navedeno, dodaje se da je na sjednici svih sudaca ovoga Suda održanoj 17. rujna 2019. donesen Zaključak prema kojem u primjeni članka 27. i 28. ZEK-a HAKOM može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u izreci ove presude i odbijen je tužbeni zahtjev.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a. Prema stavku 2. navedenog članka ZUS-a vrijednost predmeta upravnog spora smatra se neprocjenjivom.

Zainteresiranoj osobi priznat je trošak sastavljena odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25%, što prema Tarifnom broju 23. točka 1. u vezi s Tarifnim brojem 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 42/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) ukupno iznosi 3.125,00 kn, a u preostalom dijelu zahtjev se odbija.

Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 10. listopada 2019.

Predsjednica vijeća:

Ljiljana Karlović-Durović, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić

